

Bóg i diabeł - i w naukowym stylu, i dla wszystkich

(...)

7 stycznia 2013 roku. Murmansk. Anton Błagin

Post scriptum

Informacje:

Jeśli dotychczas ktoś tego nie zrozumiał - diabeł to pierwotny cielesny umysł, niższy duch, którego Stwórca umieścił w każdej żywej istocie i przekazał mu kontrolę nad życiem ciała. Jego przywilejem jest śledzenie za tym, aby organizm był syty, cały i dążył do przedłużenia gatunku. Z racji jego ograniczonej funkcjonalności, dla niższego ducha właściwa jest rola egoisty i kłamcy, jest on również agresywny, złośliwy (nienawistny) i leniwy.

Najwyższy Duch w człowieku - to Duch Święty. On jest Bogiem. Duch Święty jest wszechobecny i wszechogarniający, diabeł - jest lokalny. Siedliskiem diabła jest każda żywa komórka. Siedzibą Ducha Świętego jest wszechświat jako całość i istniejąca w nim każda substancja. Dla człowieka jest On niewyczerpanym źródłem energii duchowej, z którego wektory przyłożonych sił nie są skierowane do człowieka, jak w przypadku diabła, ale na zewnątrz - od człowieka.

Oto dlatego człowiek żyjący "w Duchu" zawsze w mniejszym stopniu myśli o sobie, a w większym stopniu o innych ludziach. Kiedy coś tworzy, to tworzy dla dobra wszystkich ludzi, a ostatnią rzeczą u niego jest myślenie o materialnym wynagrodzeniu za swoją pracę.

Przytoczone określenia Boga i diabła - to zakończenie artykułu "Pierwotnie CHRZEŚCIJAŃSTWO było inne...", który znajduje się na <http://blagin-anton.livejournal.com/2013/01/07>. Czytajcie i słuchajcie... Do artykułu są dołączone krótkie wzruszające filmy...